05/02/2021

Ναός γίνεται η ψυχή του κάθε προσευχόμενου…

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ο Θεός δεν είναι υπόθεση μερικών στιγμών του εικοσιτετραώρου. Είναι υπόθεση όλης της ημέρας, ή μνήμη του πρέπει να είναι συνεχής, ή σκέψη ότι ή σκέπη του μας συνοδεύει παντού καί πάντοτε.

‘Ολη ή ήμερα μας πρέπει να είναι προετοιμασία για τίς κορυφαίες αυτές ιερές ώρες του εναγκαλισμού μας με τον Θεό. Καί οι ώρες της προσευχής αφετηρία δυνάμεων για τίς ώρες πού θ’ ακολουθήσουν στον αγώνα μας προς συνάντηση των άλλων, των πειρασμών καί των θλίψεων, των ευχάριστων καί των δυσάρεστων.

Το Ωρολόγιο, το Ψαλτήριο, τα Μηναία, το Τριώδιο, το Πεντηκοστάριο, ή Παρακλητική δεν είναι βιβλία μόνο για τ’ αναλόγια των εκκλησιών αλλά καί για το ταμείο των οικείων μας. Είναι εργαλεία τα βιβλία αυτά. Είναι ωραίο κανείς ν’ αγαπήσει την καθημερινή συντροφιά τους, έστω κι ένα μικρό ‘Ορθρο να κάνει, μερικούς ύμνους του Εσπερινού να πει ή το Απόδειπνο καί τους Χαιρετισμούς της Παναγίας, πού πολύ την χαροποιούν καί περισσότερο μας χαροποιεί εκείνη.

Επανερχόμενοι στο προπαρασκευαστικό σημείο τής προσευχής, στη μελέτη, ας

τονίσουμε αυτό πού λέει ά Μέγας Αθανάσιος στο σπουδαίο περί Παρθενίας έργο του· «τον αφιερωμένο στον Θεό πιστό πρέπει να τον βρίσκει ό ήλιος με το βιβλίο στο χέρι».

Άλλα καί γιά τίς άλλες ώρες της ημέρας καί της νύχτας δίνει συμβουλές ποια να'ναι ή στάση του πιστού απέναντι στον Θεό. Είναι γεγονός πώς τα βιβλία ωφελούν, αλλά δεν οδηγούν πάντα στην προσευχή. Ανώτερη των βιβλίων διδάσκαλος είναι ή ίδια ή προσευχή, στην οποία μαθητεύουν τα πλήθη των ασκητών, δίχως πολλές φορές καμμιά βοήθεια από τα βιβλία.

Καί δίχως τα βιβλία καί δίχως τίς εκκλησιαστικές συνάξεις, όταν αυτά δεν υπάρχουν καί δεν μπορούν να είναι πάντα μαζί μας καί κοντά μας, με την εσωτερική εργασία της προσευχής, πού μπορούμε πάντα να την έχουμε εντός μας.

'Ετσι ναός του Θεού καί άγιο θυσιαστήριο γίνεται ή ψυχή του κάθε αληθινού προσευχόμενου. Καί ή προφορική καί ή μετά των βιβλίων καί ή έκφωνη καί ή μυστική καλές προσευχές είναι, μόνο αν είναι προσεκτικές.

'Οπως δεν υπάρχει φυτό χωρίς ρίζα, έτσι δεν μπορεί να υπάρξει καλλιέργεια της ζωής της προσευχής δίχως τή μυστηριακή ζωή καί μάλιστα τη Θεία Ευχαριστία. Οι μοναχοί την προσευχή του κελλιού τους τελειώνουν στο ναό. Καί την προσευχή του ναού τελειώνουν στο κελλί τους. Ή βρώση καί ή πόση του σώματος και του αίματος του Κυρίου πού μετέλαβαν στη Θεία Λειτουργία, συνεχίζεται στο άγιο θυσιαστήριο των καρδιών τους με την προσευχή...

Τι είναι τελοσπάντων αυτή ή πολυσυζητημένη προσευχή; Αξίζει τόσο κόπο, μέριμνα, φροντίδα, προσοχή κι εκτίμηση; 'Ας δώσουμε τον λόγο ξανά στους Αγίους Πατέρες μας για να μας απαντήσουν καλύτερα. Ό άγιος Ιωάννης ό Χρυσόστομος λέγει: «Ή προσευχή είναι λιμάνι στίς τρικυμίες της ζωής, άγκυρα στους κλυδωνισμούς της, στήριγμα των κλονιζόμενων, θησαυρός των φτωχών, ασφάλεια των πλουσίων, θεραπεία των ασθενών, διατήρηση της υγείας. Τα άγαθά τά κάνει μόνιμα καί τα κακά τά διώχνει».

Καί συνεχίζει ό θεοφόρος οικουμενικός πατήρ, μακρυά από ρητορικά σχήματα καί μεγαλοστομίες. «Ή προσευχή σιγάζει τα πάθη της ψυχής, καταπραΰνει τίς εξεγέρσεις του θυμού, διώχνει τον φθόνο, διαλύει την κακή επιθυμία, μαραίνει την προς τα εγκόσμια αγάπη, αποκτά μεγάλη ηρεμία ή ψυχή».

Από το τί προσφέρει ή προσευχή φανερό γίνεται το τί είναι. Ό άγιος Ιωάννης της Κλίμακας προσευχή λέει είναι ένωση του ανθρώπου με τον Θεό.

Ό άσκητικώτατος άγιος Γρηγόριος ό Σιναΐτης πού ήθελε να διαβεί όλη την

οικουμένη, για να διδάξει τα αγαθά της προσευχής, προχωρεί πολύ πιο ψηλά καί με τη μυστική φωνή του άνακράζει:

Προσευχή είναι φωτιά ευφρόσυνη στους αρχαρίους, «φως εὔωδιάζον ενεργούμενον», στους τελείους. Προσευχή είναι πληροφορία καρδίας, σωτηρίας ελπίδα, άγνισμού σημείο, άγιότητος σύμβολο, Θεού επίγνωση, Πνεύματος Αγίου αρραβώνας, το του Ίησού άγαλλίασμα, ευφροσύνη ψυχής, έλεος Θεού, καταλλαγής σημείο, Χριστού σφραγίδα, ακτίνα νοητού ηλίου, χριστιανισμού βεβαίωση, αγγελικής πολιτείας απόδειξη.

Μωυσέως μοναχού αγιορείτου
Πηγή:inpantanassis.blogspot.com